

Dernæst kommer jeg til Lovforslaget om Beregning af Stempelafgift og Tinglæsningsafgift ved Overdragelse af fast Ejendom. Det Princip, man nu gaar over til, nemlig at den skal være Vederlags- eller Salgssummen, der skal være afgørende i Stedet for Ejendomsskyldværdien, har haft Fortalere før, og det er fuldstændig rigtigt, at det indføres. Maa jeg henlede særlig den højtærede Finansministers, og for den Sags Skyld ogsaa den højtærede Justitsministers, Opmærksomhed paa, at der vist finder et overordentlig stærkt Snyderi Sted overfor Statskassen ved adskillige Handeler med Hensyn til Stempel- og Tinglæsningsafgift, idet Handelen foregaar ved Slutsedler Sagførere og den handlende imellem, uden at dette kommer til Tinglæsningskontorets Kendskab. Vi ved alle, hvorledes den Slags Ting gaar for sig. Det siges af Sagførerne: Vi er nødtte til det, for vil vi ikke være med til den Handel med Slutseddel, gaar Folk til vore Kolleger, og Følgen bliver, at vi alle sammen maa danse med i den Dans. Der er dog maaske en Maade at komme dette til Livs paa, ved at man bestemmer, at Sagførere har Anmeldelsespligt for enhver Handel, som de har arrangeret eller er medvirkende til paa en eller anden Maade.

Jeg kommer saa til Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister har været meget heldig med den Skala, der her er fastsat, nemlig 0,35 pro mille for Formuer paa 20 000—30 000 Kr., 1 pro mille for Formuer paa 30 000—50 000 Kr., 2,5 pro mille for 50 000—100 000 Kr. og saa en jævn Stigning til 10 pro mille for Formuer paa 20 Mill. Kr. Satsen: 10 pro mille er, saaledes ser jeg og mit Parti derpaa, i alt væsentligt godt valgt, og at udenlandske Selskaber skal beskattes med 3 pro mille af Formuen, forekommer os ogsaa rigtigt under de nuværende Forhold. Ifølge en Bestemmelse er Selskaber og Foreninger, hvis Formue er under 10 000 Kr. undtagne fra Skattepligten. Saa er der Bestemmelserne om Indkomstskat af Formueforøgelse godtgjort ved Salg. Jeg skal straks sige, at det havde været heldigere, om det var lykkedes den højtærede Finansminister at faa den Idé, og om Regeringen havde kunnet blive enig om et Forslag som det foreliggende allerede i Begyndelsen af Krigen. Da vilde det have skæppet godt i Statskassen. Sent er imidlertid bedre end aldrig, og jeg har ikke de Be-

tæneligheder, som jeg hørte, det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Venstre, gjorde sig til Talsmand for. Jeg hørte godt, at der blev talt om den Forskel, det gjorde, naar noget var købt i Spekulationsøjemed, eller naar Salg fandt Sted i Spekulationsøjemed, og jeg sad og gjorde mig Umage for at komme paa det rene med mig selv om Begrebet: Spekulationsøjemed. (N. Neergaard: Det staar i Lovforslaget). Ja, det staar i Lovforslaget, men det er ikke defineret; det drejer sig der kun om Vekselerere, naar de handler med Papirer. Men det er ikke udelukket, naar jeg har en Ejendom, at Krigstiderne kan have medført en ganske eminent Stigning af dens Værdi; jeg har maaske købt den for 50 000 eller 60 000 Kr., jeg har haft den i 12, 14 eller 16 Aar, og saa ser jeg ved Slutningen af denne Periode, at alt gaar op, og siger til mig selv: Nu skal du sælge, nu er der en, der har budt dig 150 000 eller 200 000 Kr. Maa jeg spørge, er det ikke ogsaa Spekulation? Hvis jeg beholder denne Ejendom, kan jeg maaske leve af den og under alle Omstændigheder beholde den Indtægt, jeg har haft hidtil, og maaske faa lidt til; men sælger jeg den i dette Øjeblik, er det efter min Mening Spekulation fra min Side og ogsaa fra andres Side, som gør det samme. Men saa er det ikke urimeligt, at den Forhøjelse, som jeg ikke ved mit Arbejde eller ved mine Foranstaltninger har gjort det ringeste for at frembringe, ogsaa i nogen Grad kommer Samfundet til gode.

Vi har jo hørt saa tidt, og jeg har ogsaa læst, hvad der er sagt om denne Skat, og hvorledes Finansministeren har faaet paa Hovedet for den. Eet synes jeg imidlertid man maa lade denne Finansminister, selv om man ikke er enig med ham i et og alt: Han er ikke bange for at komme til at støde an særlig imod de herskende Kredse eller Kapitalistkredsene. Lovforslaget bestemmer, at al Fortjeneste hidrørende fra Salg eller anden Overdragelse af Ejendele i det Aar, der ligger til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1919—20, skal henregnes til den skattepligtige Indkomst. Der kan det være rigtigt, hvad det ærede Medlem, der talte før, sagde, at naar det skulde være retfærdigt, skulde det ogsaa gælde for de tidligere Aar. Hvorfor er de ikke tagne med? Ja, det er vel ikke saa vanskeligt at faa dem med for en hel Del Salgs Vedkommende, og saa skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, at vi gaar tilbage i Tiden. Jeg synes, at dette Forslag, der jo har sin Forhistorie,